בס"ד

גליון מס' 414

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח **שמעון יוסף הכהן ויזנפלד** שליט"א
רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

פרשת בשלח

מוקד התפילות
של חסידי ברסלב
מסירת שמות חינם
לברכה ותפילה
פדיון נפש ואמירת קדיש
BRESLEVMEIR.COM

ירושלים עיה"ק תו"ת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר בשלח
לכבוד ... אחדשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.

"ויהי בשלח... וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים" (שמות יג, יז־יח).

וחמושים - היינו מצויידים, הן בנשק, הן במזון. בנשק - כן משמע מתרגום אונקלוס שפירש "מזורזין", וכן פרש"י אין חמושים אלא מזויינים (מכילתא) וכן הוא אומר (יהושע א, יד) ואתם תעברו חמושים ובחזקוני פי' וחמושים לשון צידה (ומזון), כמו (בראשית מא, לד) וחימש את ארץ מצרים. וברש"י ישן משמע שמפרש מצויידים בנשק ובמזון ובכל שאר דברים הנצרכים לדרך. שכתב וז"ל לפי שהסיבתן במדבר, הוא גרם להם שעלו חמושים, שאילו הסיבן דרך ישוב לא היו מחומשים להם כל מה שצריכים, אלא כאדם שעובר ממקום למקום ובדעתו לקנות שם מה שיצטרך, אבל כשהוא פורש למדבר צריך לזַמֵּן לו כל הצורך, ע"כ. והנה ידוע שבמשך כל החיים ישנם אין סוף אתגרים ונסיונות ומבחנים שלעמוד בהם דרוש הרבה מאד יראת שמים (ומידות טובות), ואשר על כן צריך האדם כל הזמן למלאות הבטריות והמחסנים ולהצטייד בעוד ועוד מידות טובות מוסר ויראת שמים, כי בודאי כל הזמן דבר זה בא לו לשימוש, ועוד יבא לו לשימוש, ובמיוחד כשיזמנו לו נסיון גדול שצריך לזה הרבה כוחות רוחניים לעמוד במבחן, כגון בעניני מידות, מבחן של כעס, במצב שלכאורה מצדיק הקפדה, כגון באופן שיגרמו לו היזק כספי ניכר, או ציערו את גופו ונפשו, או פגעו בכבודו לעיני רבים בצורה חריפה, או בנסיון בעניני תאות, כגון שהוא רעב מאד ומתאוה ומתגרה בדבר הפוגם קדושת יהדותו, והתאוה מציקה מאד, שצריך לזה הרבה גבורת הנפש, הבאה מהרבה יראת שמים ומידות טובות, שהם נמצאים אצלו עמוק בלבו, והפנים אותם מאד, והם זמינים אצלו במחסניו, ובבטריות שבו המלאות. והנה אין אנחנו גמלים שיכולים למלאות את הדבשת בצידה להרבה זמן (אם כי קצת מזה ג"כ קיים אצלינו בבחינת (תהלים קלא, ב) כגמול עלי אמו... כגמל עלי נפשי, ובבחי' (תהלים יג, ו) אשירה לה' כי גמל עלי, וע"כ גם אצלינו דיבור ששמענו מצדיק או תפילה בדביקות במקום קדוש רישומה נשמר וניכר לאורך ימים ושנים), אבל אנחנו בני אדם, שכמה וכמה פעמים ביום, בכל יום ויום, צריכים אנו לאכול ולשתות כדי שנוכל לתחזק בתחזוקה נאותה את הגוף, כדי שיוכל לתפקד כראוי כמו כן ממש כדי שהנשמה תוכל לתפקד צריכים לתת לה את מזונה הרוחני דהיינו עסק התורה, וקיום המצוות והלכות התורה, ועשיית רצונו יתברך מתוך יראת שמים, ולימוד המוסר והחסידות מדי יום ביומו, שבלי זה הנשמה נחלשת ולא יכולה לעמוד במטלותיה, בדיוק כמו שהגוף נחלש ולא יכול לעמוד במטלותיו אם לא מקבל אספקת מזונו (אכילה ושתיה הראויים). וכן בענין ציוד הנשק, כי נשק מיושן, וחלוד, לא יעשה את פעולתו, אלא הנשק צריך תחזוקה נאותה. כידוע מהמציאות. והמצוות הם הם הנשק שלנו, וכדאיתא בזוה"ק (ת"ז. תיקון יג.דף כט.) מאן נצח, מאן דאחיד מנא דקרבא בידיה. דקאי על המצוות. ומעל הכל צריך להתפלל להשי"ת להנצל מהיצר הרע ותחבלותיו, ולעמוד בכל הנסיונות הרבים של החיים. וכמבואר בלקוטי מוהר"ן (ח"א, סי' ב, א) שעיקר כלי זיינו של איש הישראלי (ע' בקל"מ) הוא התפילה. וזה בחי' "וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים". שעם ישראל בראותם אמונה מוחשית בכל החודשים של עשר המכות אשר חיו באופן תמידי ללא הפסק באופן שראו ניסים גלויים וגילוי אלוקות ללא הרף, וכן ביציאת מצרים (וקריעת ים סוף בהמשך) חימשו וציידו אותם ודורות דורותיהם באמונה שלימה ותמימה, שהמזון והנשק הרוחני הזה עמד להם בנסיונות הרבים העתידיים. ויהי רצון שנתחמש ונתצייד בכל הזמן בתורה ויראה באופן שנוכל לעמוד בכל הנסיונות.

בברכת התורה וכטו"ס
שמעון יוסף הכהן ויזנפלד

מדרש

דָּבָר אַחֵר, וַיְהִי בְּשַׁלַּח פַּרְעֹה, מִי אָמַר וַוי, מֹשֶׁה אָמַר וַוי, מָשָׁל לְאֶחָד שֶׁנַּעֲשָׂה לְבִתּוֹ שֶׁל מֶלֶךְ שׁוֹשְׁבִין וְהָיָה רוֹאֶה בַּמַּזָּל שֶׁהוּא מוֹצִיאָהּ מִבֵּית אָבִיהָ וְאֵינוֹ בָּא עִמָּהּ לְבֵית הֶחָתָן לְחֻפָּתָהּ, הִתְחִיל בּוֹכֶה, אָמְרוּ לוֹ מִפְּנֵי מָה אַתָּה בּוֹכֶה, אָמַר לָהֶם בּוֹכֶה אֲנִי שֶׁנִּתְיַגַּעְתִּי לְהוֹצִיאָהּ וְאֵינִי בָּא עִמָּהּ לְחֻפָּתָהּ. כָּךְ אָמַר מֹשֶׁה, צוֹעֵק אֲנִי שֶׁנִּתְיַגַּעְתִּי לְהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, וְאֵינִי נִכְנָס עִמָּהֶן לָאָרֶץ, לְכָךְ: וַיְהִי בְּשַׁלַּח.

(שמות רבה כ, ח)

תיקון הכללי

איך נשיר את שיר ה' על אדמת נכר (תהלים קלז, ד).

נ"ל לבאר על פי מה שאמר מו"ר ר' לוי יצחק זצ"ל לאנ"ש הקנאים היושבים בחו"ל וששים ושמחים שם, וכאילו נשכח מהם שיש ארץ ישראל ומעלותיה, וכאילו הם נמצאים בארץ נחלת אבות, ולא בגלות, וגער בהם מאד על מחשבתם. והנה הן אמת שצריכים להודות לה' שגם בגלותינו מצאנו פליטה למחיה ומחסה לשעה, אבל להחליפה בארץ הקודש ולעשותה תמורתה, כעין שעשו בבית חוניו, היתכן. ופסוק זה סייעתא גדולה לדבריו. ואכן לא נוכל לשיר את שיר ה' בחו"ל. ובדרך מליצה הם מסתמא יענו שפירוש הפסוק הוא כמ"ש התרגום "היכדֵין נְשבח ית תושבחתא דה' על ארעא חילוניתא".

(מתוך הספר "שי למורא")

לע"נ חביבה בת תמו ע"ה ☆ רפו"ש לפורטונה בת מזל

קְרִיעַת יַם־סוּף

עִקַּר כָּל הַנִּסִּים וְהַנִּפְלָאוֹת וְהִתְגַּלּוּת אֱלָהוּת שֶׁהָיָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, עָלָיו הַשָּׁלוֹם, וְכֵן כָּל הַהַשָּׂגוֹת הַגְּדוֹלוֹת וְהַנִּפְלָאוֹת שֶׁגִּלּוּ לָנוּ שְׁאָר הַצַּדִּיקֵי אֱמֶת, הַכֹּל הוּא רַק כְּדֵי לְחַזֵּק אוֹתָנוּ בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁזֶּה תַּכְלִית כָּל הַהַשָּׂגוֹת וְהַיְדִיעוֹת, בִּבְחִינַת: 'תַּכְלִית הַיְדִיעָה אֲשֶׁר לֹא נֵדַע' כַּנַּ"ל. וְזֶה שֶׁכָּתוּב אַחַר כָּל הַנִּסִּים וְהַנִּפְלָאוֹת שֶׁעָשָׂה מֹשֶׁה בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, שֶׁהָיָה אָז הִתְגַּלּוּת אֱלָקוּת בְּאוֹר נִפְלָא וְגָדוֹל מְאֹד כַּיָּדוּעַ, וְאַחַר-כָּךְ: וַעֲנַן ה' הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וְכוּ', וְעַמּוּד אֵשׁ לָיְלָה, וְאַחַר-כָּךְ הָיָה קְרִיעַת יַם סוּף בְּנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת וּבְהִתְגַּלּוּת אֱלָקוּת גָּדוֹל מְאֹד, עַד שֶׁרָאֲתָה שִׁפְחָה עַל הַיָּם וְכוּ' כְּמַאֲמַר רַבּוֹתֵינוּ זַ"ל. אַחַר כָּל זֶה כְּתִיב: "וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה וְכוּ', וַיַּאֲמִינוּ בַּה'" רְאֵה וְהָבֵן וְהַבֵּט, כִּי אַחַר כָּל הַהַשָּׂגוֹת וְהַיְדִיעוֹת וְהַמּוֹפְתִים, עֲדַיִן צְרִיכִין לֶאֱמוּנָה, כִּי כָל הַנַּ"ל לֹא הָיָה אֶלָּא בִּשְׁבִיל חִזּוּק הָאֱמוּנָה, כָּל חַד כְּפֻם מָה דִּמְשַׁעֵר בְּלִבֵּהּ, כִּי לְעוֹלָם צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק בֶּאֱמוּנָה וּלְהַאֲמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבְהַצַּדִּיקֵי אֱמֶת בִּפְשִׁיטוּת בְּלִי שׁוּם חָכְמוֹת, כִּי הָעִקָּר הוּא הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה כַּנַּ"ל.

(אוצר היראה אמונה אות פב)

הַפַּרְנָסָה – קְרִיעַת יַם־סוּף

עִקַּר הַפַּרְנָסָה נִמְשֶׁכֶת עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הַדּוֹר הָאֲמִתִּי, שֶׁזּוֹכֶה לְהַמְשִׁיךְ פַּרְנָסָה מִמַּזָּל הָעֶלְיוֹן הַנַּ"ל, וּבוֹקֵעַ הַיָּם הַחָכְמָה וְהַתּוֹרָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל. וְיִשְׂרָאֵל עַם קָדוֹשׁ צְרִיכִין לְהַאֲמִין בְּהַצַּדִּיק-הָאֱמֶת הַזֶּה, בִּבְחִינַת "וַיַּאֲמִינוּ בַּה' וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ" שֶׁנֶּאֱמַר בִּקְרִיעַת יַם-סוּף, וְעַל-יְדֵי-זֶה זָכוּ אָז לְהִתְגַּלּוּת הַתּוֹרָה, שֶׁזֶּה בְּחִינַת הַהַשָּׂגָה הַגְּדוֹלָה שֶׁזָּכוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אָז. גַּם זָכוּ אָז לְשֶׁפַע עֲשִׁירוּת גָּדוֹל מִבִּזַּת הַיָּם, כִּי בְּוַדַּאי לָאו כָּל אָדָם זוֹכֶה לִשְׁנֵי שֻׁלְחָנוֹת, כִּי קָשִׁין מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם כִּקְרִיעַת יַם-סוּף כַּנַּ"ל, וְאֵיךְ יִזְכֶּה הָאָדָם בְּכֹחוֹ וּזְכוּתוֹ לִקְרִיעַת יַם-סוּף? עַל-כֵּן אָנוּ צְרִיכִין רַק לִסְמֹךְ עַל צַדִּיקֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהֵם בְּחִינַת מֹשֶׁה, וְעַל-יְדֵי הָאֱמוּנָה לְבַד יְכוֹלִין לִזְכּוֹת לְתוֹרָה וּלְפַרְנָסָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת קְרִיעַת יַם-סוּף, כִּי עִקַּר קְרִיעַת יַם-סוּף הָיָה רַק בִּזְכוּת הָאֱמוּנָה שֶׁהֶאֱמִינוּ בַּה' וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זַ"ל: כְּדַאי הֵם וְהָאֱמוּנָה וְכוּ', כְּמוֹ-כֵן גַּם עַכְשָׁו, עַל-יְדֵי הָאֱמוּנָה הַגְּדוֹלָה יָכוֹל הַצַּדִּיק-הָאֱמֶת לְהַמְשִׁיךְ לוֹ כָּל הַהַשְׁפָּעוֹת קְדוֹשׁוֹת, אַף-עַל-פִּי שֶׁאֵינוֹ זוֹכֶה לָזֶה בְּכֹחוֹ לְבַד, רַק בִּזְכוּת הָאֱמוּנָה שֶׁמַּאֲמִין בַּה' וּבְהַצַּדִּיקֵי-אֱמֶת כַּנַּ"ל.

(אוצר היראה כנסת קהל צבאות אות נה)

לעילוי נשמת

שלמה בן אברהם חיון ז"ל

י"ז מנחם אב

יריב בן טניה

חזרה בתשובה שלמה

הארות על מאמר "בחצוצרות" (בסימן ה)

ז"ל: כי צריך כל אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי (סנהדרין לז), **[נמצא כשהעולם נברא בשבילי צריך אני לראות ולעיין בכל עת בתיקון העולם ולמלאות חסרון העולם ולהתפלל בעבורם], ע"כ.**

וכמ"ש חז"ל (תנחומא, שמות טז) שהאורח חייב בכבוד המארח יותר מכבוד אב ואם וילפינן לה מאלישע שאע"פ שזכה לקבל מאליהו רבו פי שנים בתחיית המתים לא הלך להחיות אביו ואמו אלא קרובי המארחים, נמצא שמצדנו בודאי שאנו חייבים לעשות כל מה שבידנו למלאות חסרון העולם ולתקנו, שזה ג"כ אפשר ללמוד ממשחז"ל (ברכות סג:) שמה שזכו המצריים שהתורה תכתוב עליהם (דברים כג) לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו, היינו כפשוטו מחמת ההכנסת אורחים, ואע"פ שלא קרבו את ישראל אלא לצורך לעצמן כמ"ש (בראשית מז) ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי, אעפ"כ עבור ההכנסת אורחים חייבים אנו להכיר להם תודה לנצח וכמ"ש חז"ל (פסחים קיח:) עתידה מצרים שתביא דורון למשיח, א"ל הקב"ה למשיח קבל מהם, אכסניא עשו לבני במצרים, נמצא שחשבון חיוב הכרת טובה הוא עמוק עמוק ומחייב הרבה אשרי המחזיק בו.

(מתוך הספר "יש מאין")

קְרִיעַת יַם־סוּף

עִקַּר הַגֶּשֶׁר לַעֲבֹר עָלָיו בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא אֱמֶת. כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לַעֲבֹר בְּזֶה הָעוֹלָם עַל גֶּשֶׁר צַר, וְהָעִקָּר שֶׁלֹּא יִתְפַּחֵד כְּלָל. וְלִזְכּוֹת לָזֶה, לַעֲבֹר עַל הַגֶּשֶׁר צַר שֶׁל זֶה הָעוֹלָם הוּא עַל-יְדֵי אֱמֶת, כְּמוֹ שֶׁאוֹמְרִין הָעוֹלָם, שֶׁאִם אֱמֶת יְכוֹלִין לַעֲבֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם, כִּי עִקָּר הוּא אֱמֶת, שֶׁעַל זֶה עוֹמֵד כָּל הָעוֹלָם וּמְלֹאוֹ. וְכָל הַבִּלְבּוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת שֶׁיֵּשׁ לְהָאָדָם מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם, שֶׁהָעִקָּר הוּא מְנִיעַת הַמֹּחַ, עִקַּר הָעֵצָה לַעֲבֹר עֲלֵיהֶם הוּא אֱמֶת, שֶׁהוּא מוֹרֶה דֶּרֶךְ לְהָאָדָם לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, בְּחִינַת "שְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי", וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ", כִּי הָאֱמֶת הוּא הַגֶּשֶׁר דִּקְדֻשָּׁה שֶׁעַל-יָדוֹ עוֹבְרִים בְּתוֹךְ כָּל הַמַּיִם הַשּׁוֹטְפִים וְנִצּוֹל מִכֻּלָּם, שֶׁזֶּה בְּחִינַת קְרִיעַת יַם-סוּף שֶׁהָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם בִּזְכוּת יַעֲקֹב שֶׁהוּא בְּחִינַת אֱמֶת. וְזֶה שֶׁפֵּרֵשׁ רַשִׁ"י עַל פָּסוּק: "וַיַּעֲבֵר אֵת מַעֲבַר יַבֹּק" עָשָׂה עַצְמוֹ כְּגֶשֶׁר, כִּי יַעֲקֹב הוּא בְּחִינַת אֱמֶת, שֶׁהוּא הַגֶּשֶׁר לַעֲבֹר עָלָיו בְּשָׁלוֹם.

(ליקוטי הלכות הלכות תפלין הלכה ה אות מא)

מַפָּלַת מִצְרַיִם

עִקַּר מַפָּלַת מִצְרַיִם הָיָה בִּשְׁעַת קְרִיעַת יַם-סוּף, כִּי אָז הֵאִיר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַשְׁגָּחָתוֹ עָלֵינוּ בְּאוֹר וְהִתְגַּלּוּת גָּדוֹל מְאֹד, עַד שֶׁכָּל הַסִּטְרָא-אָחֳרָא שֶׁאֲחִיזָתָהּ מִבְּחִינַת הַטֶּבַע נִכְנַע וְנִתְבַּטֵּל מְאֹד, וְכֻלָּם נִבְהֲלוּ אָז, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם וְכוּ'". כִּי קְרִיעַת יַם-סוּף הוּא בִּשְׁנֵי בְּחִינוֹת: שֶׁנִּבְקַע יָם הַחָכְמָה שֶׁלְּמַעְלָה וְנִתְגַּלָּה הַדַּעַת שֶׁהוּא בְּחִינַת הַשְׁגָּחָה, כִּי זֶה עִקַּר הַדַּעַת, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּעַצְמוֹ נִבְקַע הַיָּם שֶׁלְּמַטָּה, וְכָל הָרְשָׁעִים וְהַסִּטְרָא-אָחֳרָא שֶׁהֵם כַּיָּם נִגְרָשׁ, כֻּלָּם נִבְקְעוּ וְנִשְׁבְּרוּ וְנִתְבַּטְּלוּ, וְיִשְׂרָאֵל עָבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה, וְכָל זֶה עַל-יְדֵי הִתְגַּלּוּת אוֹר הַשְׁגָּחָתוֹ, וְאָז נִתְגַּלָּה שֶׁבֶּאֱמֶת גַּם הַטֶּבַע בְּעַצְמָהּ הִיא גַּם-כֵּן הַשְׁגָּחָה. וְעַל-כֵּן אַחַר שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח וּקְרִיעַת יַם-סוּף הֻתַּר הֶחָמֵץ .

(אוצר היראה פסח ספירה ושבועות אות ד)

* * *

דִּיְּקוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בַּמֶּה שֶׁאָמְרוּ רַזַ"ל (פסחים קיט): קָשִׁים מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם כִּקְרִיעַת יַם סוּף וְקָשֶׁה זִווּגוֹ כִּקְרִיעַת יַם סוּף, שֶׁבִּתֵיבַת "מְזוֹנוֹתָיו" וְ"זִוּוּגוֹ" שֶׁנָּקְטוּ רַזַ"ל רָצוּ לְהַדְגִּישׁ שֶׁדַּיְקָא מְזוֹנוֹתָיו שֶׁלּוֹ וְזִווּגוֹ שֶׁלּוֹ הוּא הַקָּשֶׁה לְהַמְצִיא וְזֹאת לְסִבַּת רֹב פְּגָמָיו וְחֶסְרוֹנוֹתָיו שֶׁמֵּחֲמַת זֶה קָשֶׁה לוֹ לָאָדָם לִמְצֹא נַחַת וְהַרְחָבָה בְּפַרְנָסָתוֹ וְזִווּגוֹ. וְזֶהוּ 'מְזוֹנוֹתָיו' 'וְזִוּוּגוֹ' שֶׁלּוֹ דַּיְקָא, כָּל אֶחָד לְפִי קְדֻשָּׁתוֹ. וְעַל כֵּן לֹא אָמְרוּ בִּסְתָם 'קָשִׁים מְזוֹנוֹת' וְ'קָשִׁים זִוּוּגִים', וְנָקְטוּ בְּדַוְקָא מְזוֹנוֹתָיו, וְזִווּגוֹ, וְכַמְבֹאָר.

(שש"ק חלק ה מימרות הברקות ה־תטז)

לעילוי נשמת

תמו בת אסתר ע"ה

נלב"ע ט"ז שבט

ת.נ.צ.ב.ה.

* * *

נתן וצ'רנה בלאואר ע"ה

ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת

ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו

ברוחניות ובגשמיות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לברכה
050 – 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרשת השבוע
מאת הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויזנפלד שליט"א

חדש!

לרכישת הספר – 054-84 96548

לחזרה בתשובה של חן בן עליזה ☆ רפו"ש לעמוס בן ג'וליה